

ಭಾಗ 3:

ನಮ್ಮೆಂದಿಗೆ ದೇವರ ಸಂಬಂಧ

ದೇವರಿಗೆ ಮಾರು ಶಾಸನಾವಳಿಗಳಿಂದ: ಪರಿಶೋಽಕಣಿ, ಆತನ ವಿಶ್ವಾಪಣ ಇದೂ ಆತನ ಜನಹೀಳಣ.

ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗ, “ದೇವರ ಬ್ರಹ್ಮಿಯಲ್ಲದಿರಿಬಿಕೆ”ಯು ದೇವರ ಬಿಶಾಲತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿತು. ಆತನ ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಕತೆ, ಸರ್ವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಲೋಚಿಸಿದೆವು. ದೇವರ ಈ ವಿಶ್ವದ ಅಯಾಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರದೇ ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ನಮಗಿರುವಂಥ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜಿಕ್ಕು ಬುಕ್ಕಿಗೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟಕೊಳ್ಳಲು ಆತನು ಯಾಕೆ ಅಹಂಕಿಸುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾದರೂತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮೆ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, “ನಮಗಾಗಿ ದೇವರ ಪೂರ್ವಾಹಾರ ಸಂದರ್ಭ” ಆತನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಂತೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವಿಗಳಂತೆ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ದೇವರು ಜಿಲ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕೀಯ ಹಾತ್ರಾಡುವವನಂತೆ ಹಾಗೂ ನಾವು ಈ ಬಿತ್ತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕದ ಭಾಗಗಳಾಗಿರುವಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಅಪ್ಯಾನ್ಯತ ಗುಣಲಕ್ಷಣವು ಪರಿಶುದ್ಧಿತೆಯಾಗಿರುವವನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದಲಿಂದ, ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರ ಸ್ವಾತಿತರ ಗುಣಧರ್ಮವಿದೆ. ಆತನ ಜಿಲ್ತಿಗೆ ಆತನ ದೈವಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮುಖಾಂತರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತೇ ಸಿಕ್ಷಿತವಾದ telosದೊಂದಿಗೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಅಂತಿಮ ಅಂತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರ ಒತ್ತಡಿದೆ. ಆ telosದ ತಡೆಗೆ ಸ್ವೀಕಿತ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಗವಹಿನ ಬೇಕೆಂದು ಆತನು ನಿರ್ಣಿಯ ನುತ್ತಾನೆ. ಈ ನಡೆಯುಬಿಕೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಆತನು ಸಹಾಯ, ಹ್ರೇಣಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಿತ್ಯ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಆದುದಲಿಂದ, ನಮ್ಮೆಂದಿಗೆ ದೇವರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಕೊಡುವ ದೈವಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಾಣ.

ಧೈರ್ಯ ಶ್ರೇಣಿತವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹವು ಉಪದೇಶಕ್ಕೂ ಬಂಡನೆಗೂ ತಿದ್ದುಹಾಗಿರು ನೀತಿಶಿಕ್ಷೆಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದುದಲಿಂದ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸತ್ಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಧಿ ನಾಗುವನು (2 ತಿಂಗಳಿಂದ 3:16, 17).

ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಪ್ರವಾದನಾ ವಾಕ್ಯರೂ ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿವರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರವಾದನೆಯೂ ಎಂದೂ ಮನುಷ್ಯರ ಜಿತ್ತುದಿಂದ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವೇಲಿತರಾಗಿದೆವಲಿಂದಹೊಂದಿದ್ದನ್ನೇ ಚಾರಾಡಿದರು (2 ತಿಂಗಳಿಂದ 1:20, 21).

ದೇವರು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಮೀತಿಯನ್ನಿಷ್ಟು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನುಂಬಿ ಅತನನ್ನು ನಂಬುವ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ನಾಶವಾಗಿದೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅತನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನ ಚುಣಾಂತರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಅಗಂಭೇಕೆಂದು ಅತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನೇ ಹೊರತು ತೀರ್ಥ್ಯಾಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ. ಅತನನ್ನು ನಂಬುವವರಿಗೆ ತೀರ್ಥ್ಯಾ ಅಗ್ನವದಿಲ್ಲಬಿ ಆದರೆ ನಂಬಬದವರಿಗೆ ದೇವರ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನ ಹೆನರನ್ನು ನಂಬದೇ ಹೊಳದಿಳಿಲಂದ ಅಗಲೆ ತೀರ್ಥ್ಯಾ ಅಗಿಹೊಂಬಿ. ಆ ತೀರ್ಥ್ಯಾ ವಿನಂದರೆ - ಬೆಳಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಕೆಷ್ಟಪುರಾಣ ಗಿರುವದಲಂದ ಅವರು ಬೆಳಕಿಗಿಂತ ಕತ್ತಲಿಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರೀತಿಸಿದರು. ಕೆಷ್ಟದನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಬೆಳಕನ್ನು ನಹಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಾಗಿ ತೊಳಿಬಂದವೆಂದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲಬಿ ಆದರೆ ನಿತ್ಯವನ್ನು ಅನವಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವವನು ತಾನು ದೇವರಿಂದ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ನೆಂದು ತೊಳಿಬಾರುವಂತೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ (ಯೋಹಾನ 3:16-21).